

РЕШЕНИЕ

№ 25199

гр. София, 24.07.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 12 състав, в
публично заседание на 30.06.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наталия Ангелова

при участието на секретаря Цонка Вретенарова, като разгледа дело номер **3574** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство е по реда на чл. 145 и следващите от АПК, във връзка с чл.84, ал.1 вр.чл.76б от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ).

Производството е образувано по жалба на М. А. М., [дата на раждане] в М., С., гражданин на С., ЛНЧ: [ЕГН], чрез адв. Л.- САК, със съдебен адрес: [населено място], [улица], срещу Решение № 19-Х от 13.03.2025 г. издадено от интервюиращ орган К. Б., с което на основание чл. 76б, ал. 1, т. 2 от ЗУБ, не е допусната последваща му молба с рег. № УП 33295 от 07.03.2025 г. до производство за предоставяне на международна закрила.

Решението се оспорва като неправилно и незаконосъобразно, като са изложени основания за постановяване на решението в несъответствие с материалния закон и нарушение на процесуалните правила. Основава се и на личното положение оспорващия, като счита, че следва да бъде обсъдено в контекста на актуалната информация за страната по произход. С жалбата се иска от съда да отмени обжалваното решение и върне преписката за продължаване на административното производство пред ДАБ по повторната му молба за закрила.

Пред съда жалбата се поддържа лично от жалбоподателя и чрез адв. Л., като в ход по същество претендират основателността на жалбата. Позицията се на справката за ситуацията в С., като се твърди, че наличието на доста терористични атаки, които не се отразяват в социалните медии. Твърди се, че ситуацията в С., и по-специално в И., въобще не е спокойна, като се посочва за пример атентатът в църквата в Д..

Жалбоподателят, лично, посочва пред съда, че не може да се върне, защото веднъж вече е бил задържан и арестуван от организацията, която сега е на власт. Посочва, че е трябвало да отиде в друг град за изпити, но не му е било позволено. Твърди, че е бил задържан 1 месец в затвор.

Споделя, че има страх да се завърне сега към С.. Сочи, че религията, която новата власт налага е съвсем нова, тясна религия и такъв Шериат съвсем не познава.

Ответникът –Председателят на Държавната агенция за бежанците при МС, не се представлява. Постъпило е становище от 23.06.2025 г. от ответника, чрез юрк. Г., с което се оспорва жалбата като неоснователна. Твърди се, че заповедта е издадена от компетентен орган, в установената за това писмена форма при спазване на процесуалните изисквания за издаването ѝ, съобразена с целта и разпоредбите на приложимия материален закон. Моли да бъде отхвърлена като неоснователна жалбата на М. М. срещу оспореното Решение.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, не изпраща представител.

Административен съд - София град, след като взе предвид наведените в жалбата доводи и се запозна с приетите по делото писмени доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

Според данните по административната преписка, жалбоподателят М. А. М., с ЛНЧ: [ЕГН], лице от мъжки пол, е [дата на раждане] в М., С., гражданин на С., етническа принадлежност: сунит, вероизповедание- мюсюлманин, семейно положение: неженен. Личните му данни са установени въз основа на подписана от него декларация по чл. 30, ал. 1, т. 3 от ЗУБ.

С оспореното по делото Решение № 19-Х от 13.03.2025 г., издадено от интервюиращ орган К. Б., в производство по чл. 76а от ЗУБ е разгледана подадената от М. А. М. последваща молба с вх. № КП- 01-1371/25.02.2025г. по смисъла на § 1, т. 6 от Допълнителните разпоредби на ЗУБ за предоставяне на международна закрила до ДАБ.

В решението е обсъдено, че М. А. М. е подал първата си молба за закрила до българската държава с вх. № 1313/13.06.2024 г., по която с решение № 11123 от 25.10.2024 г. на Председателя на ДАБ е постановен отказ да предостави статут на бежанец и хуманитарен статут. При оспорването на решението за отказ пред съда, жалбата е отхвърлена с Решение № 5711 от 13.12.2024 г. на Административен съд- Хасково по адм. дело № 1173/2024 г., като същото не е било обжалвано от чуждият гражданин и решението е влязло в сила.

Посочената по-горе молба с вх. № КП- 01-1371/25.02.2025г. е последваща по смисъла на § 1, т. 6 от Допълнителните разпоредби на ЗУБ, представена на л. 35 от делото, като в същата е посочено, че чуждият гражданин не желае да се завърне в държавата му по произход, тъй като обстоятелството в страната е влошено. Посочва, че след свалянето на режима на Б. А., властта е била взета от движението „Х. Т. аш-Ш.“, бившо подразделение на „Ал К.“, като въпреки обещанията им за по-добра държава, в момента размириците продължават и никой не може да предвиди как ще се развият събитията там. Споделя, че евентуалното му завръщане в С., би застрашило пряко негови неотменими права и ще бъде изложен на риск от тежки посегателства. Към повторната молба е представено и копие от договор за наем. Също чуждият гражданин е мотивирал последващата си молба за закрила с твърденията, че след падането на режима в С. са настъпили обстоятелства, които влошават положението му там и не може да се завърне в държавата си по произход. Посоченото обаче не е обосновано с конкретни факти. При подаването ѝ не е представил нови доводи за разглеждане на молбата му за закрила.

С оспореното в настоящото производство Решение № № 19-Х от 13.03.2025 г. органът е формирал извод, че не се обуславят нови обстоятелства, въз основа на които молбата да бъде допусната до производство по общия ред. Посочено е, че в подадената от М. А. М. последваща молба, не са открити нови факти от значение за предоставянето на статут по ЗУБ касаещи държавата му по произход, данни за застрашаване на неговия живот или на свободата му, на основание раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена група, или излагане на опасност от изтезание или други форми на жестоко, нечовешко или унижително

отнасяне или наказание.

Органът се е позовал в мотивите и на справка с вх. № МД-02-60/29.01.2025 г. на дирекция „Международна дейност“ към ДАБ – МС, относно актуалната политическа обстановка в С.. От изложеното в нея е направен извод, че се наблюдава съществена промяна в политическата и икономическата ситуация в С. в посока подобрене на условията на живот и безопасност. Следва да се вземе предвид и обстоятелството за влиянието на международни организации на територията на С., които предлагат услуги за закрила и подкрепа в полза на вътрешно разселени лица, търсещи убежище лица, бежанци, завърнали се лица и приемащи общности. Направен е извод, че в страната на произход на жалбоподателя, не е наличен въоръжен конфликт, при който насилието да е толкова високо ниво, че да съществува разумна вероятност да генерира общ риск от тежки посегателства за живота и сигурността на всяко лице, независимо от самоличността му, единствено поради фактическото му присъствие на тази територия.

По тези съображения органът е приел, че в разглежданата последваща молба жалбоподателят не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход, същата е приета за недопустима и производство за предоставяне на международна закрила не се образува.

По процедурата за разглеждане на процесната последваща молба следва да се отбележи, че със съобщение с рег.№ УП 33295/27.02.2025 г. на ДАБ- л. 43 от делото, до жалбоподателят, се уведомява за възможността да представи допълнителни доказателства, които да бъдат взети предвид при провеждане на предварителната процедура по допустимост.

Оспореното по делото решение е връчено на сирийския гражданин в присъствието на преводач и длъжностно лице на дата 20.03.2025 г., а жалбата до съда е подадена на 25.03.2025 г., с оглед на което е подадена в срока за оспорване по чл.84, ал.1 ЗУБ - 7 дневен от съобщаване на решението.

За компетентността на органа да издаде оспореното по делото решение, на л. 34 от делото е представена Заповед № РД 05-286/13.04.2022 г. на представителя на ДАБ, с която на основание чл. 48, ал. 1 , т. 10 от ЗУБ на издателя на акта – К. Й. Б. , на длъжност младши експерт в РПЦ С., е определена за интервюиращ орган.

При така установеното от фактическа страна, Съдът стигна до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена срещу годен за оспорване административен акт, подлежащ на съдебен контрол, от надлежна страна, за която е налице правен интерес от търсената защита и при спазване на законоустановения срок за обжалване.

Съдът, като прецени доказателствения материал по делото, както и валидността и законосъобразността на обжалвания административен акт с оглед основанията, визирани в разпоредбата на чл. 146 от АПК, счита жалбата за неоснователна.

Оспореното решение представлява индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 1 АПК и като такъв подлежи на съдебен контрол за законосъобразност, по критериите, визирани в разпоредбата на чл.146 от АПК. При преценката, съдът следва да провери актът издаден ли е от компетентен орган и в предписаната от закона форма, спазени ли са материално-правните и процесуално-правните разпоредби и съобразен ли е актът с целта на закона.

В тази връзка, Съдът не констатира допуснати процесуални нарушения, от категорията на съществените, които да ограничават правото на защита на лицето молител и предпоставка за отмяна на оспорения административен акт съгласно чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146, т. 3 АПК.

Оспореното решение е издадено от компетентен административен орган - интервюиращ орган при ДАБ към МС на РБ, на когото изрично по силата на чл. 48, ал. 1, т. 10 от ЗУБ, Председател на ДАБ при МС на РБ е предоставил правото да провежда ускорено производство по реда на Глава шеста, раздел Втори от Закона за убежището и бежанците. Спазени са изискванията на чл. 59

АПК за форма. Решението съдържа предвидените в чл. 59, ал. 2 АПК задължителни реквизити с означение на фактическите и правните основания за издаването му чл. 76б, ал. 1, т. 2 от ЗУБ.

Производството е образувано на основание чл. 76б от Закона за убежището и бежанците, регламентиращ процедурата по предварително разглеждане на подадена последваща молба за международна закрила. В разпоредбата на чл. 76а от ЗУБ е посочено, че преди да се пристъпи към разглеждането по същество на последваща молба за международна закрила, се преценява нейната допустимост съгласно чл. 13, ал. 2. В чл. 76б от ЗУБ е доуточнено, че в срок до 14 работни дни от подаването на последващата молба за международна закрила интервюиращият орган единствено въз основа на писмени доказателства, представени от чужденеца, без да се провежда лично интервю, взема решение, с което допуска последващата молба до производство за предоставяне на международна закрила или не допуска последващата молба до производство за предоставяне на международна закрила. За молби, подадени по реда на чл. 58, ал. 4, срокът по ал. 1 започва да тече от получаването на молбата в Държавната агенция за бежанците. Изрично по силата на алинея 3- ако в срока по ал. 1 не бъде взето решение, последващата молба за международна закрила се смята за допусната до производство за предоставяне на международна закрила. Решенията по ал. 1 се връчват по реда на чл. 76, а по аргумент от нормата на алинея 5 на чужденец, подал последваща молба за международна закрила, се извършва регистрацията в срок до три работни дни от допускането на молбата му до производство за предоставяне на международна закрила.

Следва да се отбележи, че законът не предвижда задължение за органите на ДАБ при подаване на последваща молба от търсещо закрила лице да му указват, че трябва да представи нови писмени доказателства и да изложи нови обстоятелства. Настоящият съдебен състав намира, че в случая административният орган не е нарушил чл. 58, ал. 5 от ЗУБ, а това се следва и от характера на административното производство. Решението не е постановено в нарушение на чл. 12 от АПК.

В разпоредбата на чл. 13, ал. 2 ЗУБ не въвежда изисквания по отношение на представените от чужденеца доказателства, а според нея преценката за допустимостта се свежда до това дали е налице позоваване на нови обстоятелства, които да са от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход, като именно тези доказателства удостоверяват, че обстоятелствата са нови. Що се отнася до тяхната доказателствена сила и относимост относно исканото предоставяне на международна закрила това е въпрос на анализа по същество, но именно в производството за предоставяне на международна закрила, а не в такова като процесното, в което се изследват критериите за допустимост на последващата молба.

В конкретния случай, чужденецът е депозирал последваща молба за предоставяне на закрила рег. № УП – 33295/07.03.2025 г. Според легалното определение на § 1 т. 6 от ДР на ЗУБ „последваща молба“ е молба за предоставяне на международна закрила в Република България, която чужденецът подава, след като има прекратена или отнета международна закрила или производството за предоставяне на международна закрила в Република България е приключило с влязло в сила решение и чужденецът не е напуснал територията на Република България. Легално определение на понятието „последваща молба“ е дадено и в чл. 2, буква е от Директива 2013/32/ЕС, според която „последваща молба“ означава молба за международна закрила, подадена след вземането на окончателно решение по предишна молба, като това включва и случаите, когато кандидатът изрично е оттеглил молбата си, и случаите, когато решаващият орган е отхвърлил молбата след нейното негласно оттегляне в съответствие с член 28, параграф 1.

Подадената от чужденеца, търсещ международна закрила молба от 07.03.2025 г. представлява последваща такава по смисъла на цитираната разпоредба на параграф 1, т. 6 от ДР на ЗУБ (при наличие на влязло в сила решение, с което е приключило производството по предоставяне на

международна закрила и то в посока отказ да бъде предоставена международна закрила). С оглед разпоредбата на чл. 76б от ЗУБ интервюиращия орган при ДАБ към МС в срок от 14 работни дни от получаване на последващата молба за закрила, без да провежда интервю и то само въз основа на писмени доказателства, представени от чужденеца, следва да вземе решение, което в конкретния случай е недопускане на последващата молба до производство за предоставяне на международна закрила. Законодателят е предвидил ограничение относно срока, в който може да се вземе решението - 14 работни дни от подаване на молбата, който срок е преклузивен и ако интервюиращият орган в този срок не вземе решение по реда на чл. 76б, ал. 1, т. 1 или т. 2 се смята, че последващата молба е допусната до производство за предоставяне на международна закрила. Интервюиращият орган именно в този предвиден срок от 14 работни дни от подаване на последващата молба за предоставяне на международна закрила е издал решението си, с което не е допуснал молбата за разглеждане в производството по предоставяне на международна закрила.

Съществено е, че това производство е предхождащо същинското производство по разглеждане на молбата за предоставяне на закрила и целта му е предварително разглеждане на молбата преди да бъде допусната до разглеждане в производство по общия ред. Нещо повече дори, самата цитирана по-горе Директива допуска при последваща молба да не се повежда лично интервю с подалия такава последваща молба. Наред с това, в конкретния случай, интервюиращ орган при ДАБ към МС е спазил и РАЗДЕЛ IV - Член 40 - Последваща молба от Директивата - когато лицето, което е подало молба за международна закрила в държава-членка, предостави допълнителни сведения или подаде последваща молба в същата държава-членка, тази държава-членка разглежда тези допълнителни сведения или елементите на последващата молба в рамките на разглеждането на предходната молба, или в рамките на разглеждането на преразглежданото или обжалваното решение, доколкото в тази рамка компетентните органи могат да отчетат и разгледат всички елементи в подкрепа на новите сведения или последващата молба. С цел вземането на решение относно допустимостта на молба за международна закрила съгласно член 33, параграф 2, б. „г“ първоначално последващата молба за международна закрила е предмет на предварително разглеждане с цел да се определи дали по тази молба са се появили или са били представени от кандидата нови елементи или нови факти, които са свързани с разглеждането на това дали кандидатът отговаря на условията за лице, на което е предоставена международна закрила по силата на Директива 2011/95/ЕС. Ако в предварителното разглеждане по параграф 2 бъде заключено, че са установени или представени от кандидата нови елементи или факти и те увеличават в значителна степен вероятността кандидатът да бъде признат за лице, на което е предоставена международна закрила по силата на Директива 2011/95/ЕС, разглеждането на молбата продължава в съответствие с разпоредбите на глава II. Държавите-членки могат да предвидят и други причини за последваща молба, която да бъде допълнително разгледана, а когато последващата молба не е разгледана допълнително в съответствие с настоящия член, тя се счита за недопустима в съответствие с член 33, параграф 2, б. „г“. Самите процедурни правила относно разглеждането на последващите молби са уредени в чл. 42 от Директива 2013/32/ЕС, като е предоставено на държавите-членки право да могат да уредят в националното си законодателство правила за предварителното разглеждане съгласно член 40. Тези правила могат, освен другото, да задължават съответния кандидат да посочи фактите и да изложи доказателства, които оправдават новата процедура.

В процесния случай нито се навеждат, нито се установяват такива факти.

В случая не се установява на оспорващия да са били нарушени основни човешки права до такава степен тежки по своето естество или повторяемост за да се приеме, че е налице преследване по

смисъла на относимите правни норми. Освен това, принадлежността към определена социална група, сама по себе си не е достатъчно основание за да се приеме, че е налице преследване на дадено лице, а оттам и да се предостави статут на бежанец на това лице.

От представената към 19.05.2025г. справка, изготвена от дирекция „Международна дейност“ на ДАБ-МС, относно актуална политическа и икономическа обстановка в С., е видно, че на 18 февруари 2025г., след провеждане на проговори, Сирийските демократични сили (Syrian D. F., SDF) се съгласяват да интегрират своите военни сили и граждански институции в структурите на новото сирийско правителство. Ръководените от кордите Сирийски демократични сили (SDF) и Сирийският демократичен съвет (SDC) се споразумяват да интегрират своите военни сили в армията на новото сирийско правителство. Смята се също, че споразумението включва Автономната администрация на С. и Източна С., известна като „Р.“, която е гражданската власт, управляваща контролираните от SDF райони на С.. Съобщението идва от командира на Северната бригада на SDF, А. О. ал И. и получава широк отзвук в кюрдските и арабските медии. Сочи се също, че Сирийският президент А. ал Ш. обявява преходно правителство, назначавайки 23-ма министри в нов разширен и приобщаващ кабинет.

По делото е представена и актуална справка към 29.05.2025 г. относно обществено-политическата обстановка в провинцията И., видно от която съгласно информационната агенция „Etana“ ситуацията със сигурността в провинция И. се е променила значително след падането на режима на Б. А., като голяма част от военното присъствие е преместено в ключови стратегически райони в А., Х., Д., Л. и Т.. Посочено е още, че между падането на режима на Б. А. и 28 февруари 2025 г. броят на свързаните със сигурността инциденти, регистрирани от ASLED, се е намалил значително в провинцията И. и Х.. Според оценки на ВКБООН, до 26 февруари 2025 г. приблизително 885 294 вътрешно разселени лица се завръщат в районите си на местоживееене, докато други около 7,4 милиона души остават в положение на вътрешно разселени. Провинциите с най-голям брой завърнали се вътрешно разселени лица са А., Х. и И.. В допълнение ВКБООН е съобщил също, че от началото на 2024 г. до края на февруари 2025 г. провинциите, където основно се установяват завърнали се от чужбина лица са А., Р., Д., Х., Д. и И.. По отношение на действащи към момента на територията на района въоръжени групировки, е посочено, че не е открита такава информация.

Интервюиращ орган при ДАБ към МС е обсъдил представената молба от страна на търсещия закрила, като е приел, че той не се позовава на нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход, обосноваващи риск за живота и свободата и в страната на произход, които да обуславят допускането на неговата последваща молба до производство за предоставяне на международна закрила. В разпоредбата на чл.13, ал.2, т.4 от ЗУБ е предвидено, че производството за предоставяне на международна закрила не се образува, а образуваното се прекратява, когато чужденецът е подал последваща молба, в която не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход. Законосъобразно интервюиращ орган при ДАБ към МС на РБ не е допуснал молбата за разглеждане до производство за предоставяне на международна закрила.

Настоящият състав следва да отбележи, че процедурата по последващи молби съгласно Закона за убежището и бежанците не е средство за незачитане на силата на пресъдено нещо на предходни съдебни решения, установяващи, че жалбоподателят не е лице, на което следва да бъде предоставена международна закрила в Република България. ЗУБ предоставя на чужденеца субективно право да подаде последваща молба за закрила, в случай че според своите възприятия и разбирания, същият счита, че е настъпила промяна в личното му положение или в ситуацията на

държавата му по произход, която промяна може да докаже с писмени доказателства. В случая това не е сторено.

Воден от изложеното, настоящият състав счита, че решение № 19X от 13.03.2025 г. на интервюиращ орган при Държавната агенция за бежанците е правилно и законосъобразно, жалбата на М. А. М., гражданин на С. следва да се отхвърли като неоснователна.

С оглед изложеното, на основание чл. 172, ал. 2 АПК, Административен съд София- град, I отделение, 12 - ти състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на М. А. М., ЛНЧ: [ЕГН], гражданин на С., чрез адвокат Т. Л., със съдебен адрес [населено място], [улица] срещу Решение № 19X от 13.03.2025 г. на Интервюиращ орган на ДАБ при МС на Република България, с което последваща молба с рег. № УП 33295/07.03.2025 г. на оспорващия не е допусната до производство за предоставяне на международна закрила.

На основание чл. 138, ал. 1 АПК, препис от решението да се изпрати на оспорващия и на интервюиращ орган при ДАБ към МС на РБ.

Решението е окончателно и не подлежи на касационно обжалване, съгласно разпоредбата на чл. 85, ал. 4 ЗУБ.

СЪДИЯ: